

Υπόθεση C-357/24

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία καταθέσεως:

16 Μαΐου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Κροατία)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

3 Μαΐου 2024

Πρωτοδίκως ενάγον:

Freistaat Bayern

Πρωτοδίκως εναγομένη:

Euroherc osiguranje d.d.

I. Αιτούν δικαστήριο

Αιτούν δικαστήριο: Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (εμπορικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας)

[...]

II. Διάδικοι της κύριας δίκης

Πρωτοδίκως ενάγον: Freistaat Bayern, [...] Augsburg, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, [...]

[...]

Πρωτοδίκως εναγομένη: Euroherc osiguranje d.d., [.] Ζάγκρεμπ [...]

III. Αντικείμενο της κύριας δίκης και συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών

- 1 Αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς είναι η αξίωση του πρωτοδίκως ενάγοντος να αποζημιωθεί από την πρωτοδίκως εναγομένη για τη ζημία που υπέστη καταβάλλοντας σε εργαζόμενό του (τον X) παροχές ασθένειας για τρεις περιόδους ανικανότητάς του προς εργασία: από τις 21 Απριλίου 2015 έως τις 21 Μαΐου 2015, από τις 16 Φεβρουαρίου 2016 έως τις 15 Απριλίου 2016 και από τις 8 Νοεμβρίου 2016 έως τις 5 Ιανουαρίου 2017. Το συνολικό ποσό των παροχών που κατέβαλε για τις τρεις αυτές περιόδους ανήλθε στα 28.825,83 ευρώ.
- 2 Ο X έλαβε υγειονομική περίθαλψη στη Γερμανία λόγω των τραυμάτων που υπέστη σε τροχαίο ατύχημα το οποίο έλαβε χώρα στις 18 Απριλίου 2015 στο Šibenik (Κροατία). Στο εν λόγω ατύχημα ενεπλάκησαν ένα ποδήλατο και ένα επιβατικό αυτοκίνητο. Συγκεκριμένα, οδηγός του ποδηλάτου ήταν ο X, εργαζόμενος του πρωτοδίκως ενάγοντος, ενώ του επιβατικού αυτοκινήτου ο Y, ασφαλισμένος της πρωτοδίκως εναγομένης. Η επίδικη διαφορά αφορά την υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα οχήματα.
- 3 Μολονότι ο Y κρίθηκε υπαίτιος, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας αμφισβητείται κατά πόσο ήταν αποκλειστικά υπεύθυνος για την πρόκληση του τροχαίου ατυχήματος, καθώς η πρωτοδίκως εναγομένη προβάλλει ισχυρισμούς περί συντρέχοντος πταίσματος του X, εργαζομένου του πρωτοδίκως ενάγοντος.
- 4 Μετά το τροχαίο ατύχημα και στο πλαίσιο φιλικού διακανονισμού, η πρωτοδίκως εναγομένη κατέβαλε στον X αποζημίωση για τη θετική του ζημία από τον τραυματισμό που υπέστη στο ατύχημα, στην οποία συνυπολογίστηκαν η χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, οι δαπάνες για την παροχή πρώτων βοηθειών και περίθαλψης από τρίτους, η αποζημίωση για περιουσιακές ζημιές, άλλες δαπάνες καθώς και τα έξοδα νομικής εκπροσώπησης, με αποτέλεσμα να ανέλθει στο συνολικό ποσό των 43.433,43 κροατικών κούνα (HRK) ή 5.764,61 ευρώ.
- 5 Το πρωτοδίκως ενάγον θεμελιώνει την αξίωσή του στον κανονισμό (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (στο εξής: κανονισμός 883/2004). Το πρωτοδίκως ενάγον θεωρεί ότι, ως εργοδότης του X, έχει την ιδιότητα του «αρμόδιου φορέα» κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ιζ', σημείο iv, του κανονισμού 883/2004, δεδομένου ότι κλήθηκε να καταβάλει παροχές κοινωνικής ασφάλισης που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και, πιο συγκεκριμένα, ότι οι καταβληθείσες από αυτό παροχές ασθένειας συνιστούν «παροχές ασθένειας» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ως άνω κανονισμού.
- 6 Το πρωτοδίκως ενάγον παραπέμπει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004 και υποστηρίζει ότι, καταβάλλοντας τις παροχές ασθένειας, υποκαθίσταται στα δικαιώματα του εργαζομένου της έναντι του τρίτου υπόχρεου

σε αποκατάσταση της ζημίας του (εν προκειμένω, της πρωτοδίκως εναγομένης, ως ασφαλιστή της ευθύνης του υπαιτίου για τη συγκεκριμένη ζημία, ήτοι του Υ) και ότι η υποκατάσταση αυτή θα πρέπει να γίνει δεκτή στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι πρόκειται για παροχές που ο Χ έλαβε, με βάση τη γερμανική νομοθεσία, για τραυματισμό που υπέστη από γεγονός το οποίο συνέβη στην Κροατία.

- 7 Ειδικότερα, το πρωτοδίκως ενάγον επικαλείται το άρθρο 6, παράγραφος 1, του Gesetz über die Zahlung des Arbeitsentgelts an Feiertagen und im Krankheitsfall (βαυαρικού νόμου περί παροχών κοινωνικής ασφάλισης σε ημέρες αργίας και σε περίπτωση ασθένειας) το οποίο [...] ορίζει ότι: «Σε περίπτωση που ο εργαζόμενος δικαιούται κατά νόμο να αποζημιωθεί από τρίτον για τους μισθούς που στερήθηκε συνεπεία της ανικανότητάς του για εργασία, ο εργοδότης του υποκαθίσταται στα δικαιώματα αυτά στον βαθμό που, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, συνέχισε να καταβάλλει μισθούς στον εργαζόμενο και τις προβλεπόμενες για αυτόν εισφορές στον Ομοσπονδιακό Οργανισμό Απασχόλησης, καθώς και τη συμμετοχή του ως εργοδότη στις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και ασφάλισης υγειονομικής περίθαλψης, συμπληρωματικής ασφάλισης γήρατος και συντάξεως επιζώντων».
- 8 Η πρωτοδίκως εναγομένη αποκρούει τις αξιώσεις του πρωτοδίκως ενάγοντος υποστηρίζοντας ότι ο κανονισμός 883/2004 δεν μπορεί να εφαρμοστεί στα επίδικα πραγματικά περιστατικά, κυρίως επειδή ρυθμίζει ζητήματα συντονισμού των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης και όχι το ζήτημα της αποκατάστασης της έμμεσης ζημίας που υφίσταται ο εργοδότης λόγω της καταβολής παροχών ασθένειας στον εργαζόμενό του, καθώς και επειδή το πρωτοδίκως ενάγον δεν έχει την ιδιότητα του αρμόδιου φορέα, αλλά πρόκειται απλώς για φορέα που ασχολείται με την κοινωνική ασφάλιση.
- 9 Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε, χωρίς ειδική αιτιολογία, τους ισχυρισμούς του πρωτοδίκως ενάγοντος περί εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 στην υπό κρίση υπόθεση, απέρριψε όλες τις ενστάσεις της πρωτοδίκως εναγομένης ως αβάσιμες και έκανε δεκτή την αγωγή [απόφαση του Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικού δικαστηρίου Ζάγκρεμπ) της 21ης Νοεμβρίου 2023].
- 10 Με την έφεσή της κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης, η πρωτοδίκως εναγομένη εγείρει το ζήτημα της νομιμότητας της εφαρμογής του κανονισμού 883/2004 στα επίδικα πραγματικά περιστατικά, το οποίο δεν έχει επιλυθεί. Επί του ζητήματος αυτού, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον μπορεί να θεωρηθεί ότι το πρωτοδίκως ενάγον έχει, στην υπό κρίση υπόθεση, την ιδιότητα του αρμόδιου φορέα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού αριθ. 883/2004, και κατά πόσον η έννοια των παροχών ασθένειας στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', καταλαμβάνει και τις παροχές που οφείλονται για περιόδους ανικανότητας για εργασία λόγω τραυματισμού που προκλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να πρόκειται για παροχές εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας (στοιχείο στ'). Περαιτέρω, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο διερωτάται εάν η πρωτοδίκως

εναγομένη, υπό την ιδιότητά της ως ασφαλιστή αστικής ευθύνης από αυτοκίνητα οχήματα, μπορεί να θεωρηθεί υπόχρεη σε απόδοση των συγκεκριμένων παροχών.

- 11 Εάν υποτεθεί ότι στα ανωτέρω ερωτήματα προσήκει καταφατική απάντηση, γεννάται ένα περαιτέρω ερώτημα σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004. Συγκεκριμένα, στο ουσιαστικό κροατικό δίκαιο περί υποχρεωτικής ασφάλισης αυτοκινήτων οχημάτων δεν απαντά ο θεσμός της αποκατάστασης της λεγόμενης «έμμεσης ζημίας», ήτοι της ζημίας που υφίσταται τρίτο πρόσωπο ως συνέπεια της ζημίας του άμεσα ζημιωθέντος. Το δικαίωμα αποζημίωσης για έμμεσες ζημίες θα πρέπει να αναγνωρίζεται ρητώς στον νόμο και προς το παρόν προβλέπεται μόνο για τους φορείς ασφάλισης ασθένειας, γήρατος ή αναπηρίας. Από την άλλη πλευρά, ο εργαζόμενος δικαιούται παροχές ασθένειας ανεξάρτητα από την αιτία της ασθένειας, οι οποίες καταβάλλονται είτε από τον εργοδότη είτε από τον *Hrvatski zavod za osiguranje* (κροατικό οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης), ανάλογα με τη διάρκεια της ανικανότητας προς εργασία, ενώ ο εργοδότης δεν δικαιούται να στραφεί αναγωγικά κατά του προσώπου που ευθύνεται για τη ζημία η οποία προξενήθηκε στον εργαζόμενο ή κατά του ασφαλιστή του. Νόμιμες βάσεις για την καταβολή της εν λόγω παροχής κατά τη διάρκεια της προσωρινής ανικανότητας προς εργασία λόγω ασθένειας είναι η σύμβαση εργασίας και η υποχρεωτική ασφάλιση υγείας του εργαζομένου.

IV. Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου και εθνική νομολογία

- 12 *Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju* (νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αυτοκινήτων οχημάτων) (*Narodne novine* αριθ. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 και 152/14), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο του ζημιογόνου γεγονότος και κατά τον χρόνο έναρξης της κύριας δίκης

Άρθρο 2

- (1) Η υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτων οχημάτων περιλαμβάνει:

2. (...) ¹ την υποχρεωτική ασφάλιση του κυρίου ή του χρήστη (στο εξής: ιδιοκτήτης) του οχήματος για την αστική του ευθύνη του λόγω πρόκλησης ζημιών σε τρίτα πρόσωπα (στο εξής: ασφάλιση αστικής ευθύνης οδηγού αυτοκινήτου οχήματος).

Άρθρο 3

- (1) Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, οι ακόλουθοι όροι έχουν την εξής έννοια: (...)

¹ Το σύμβολο (...) σημαίνει ότι μέρος του νομοθετικού κειμένου έχει παραλειφθεί επειδή η παράθεσή του δεν κρίνεται απαραίτητη.

8. «ζημιωθείς»: κάθε πρόσωπο το οποίο υπέστη περιουσιακή ζημία και/ή σωματική ή ηθική βλάβη και έχει, εκ του νόμου, δικαίωμα να ζητήσει αποζημίωση και/ή χρηματική ικανοποίηση (...).

Άρθρο 11

(1) Ο ζημιωθείς δικαιούται, στο πλαίσιο της ασφάλισης του άρθρου 2, παράγραφος 1, του παρόντος, να ζητήσει αποζημίωση απευθείας από τον υπόχρεο ασφαλιστή.

Άρθρο 22

(1) Ο ιδιοκτήτης του οχήματος υποχρεούται να συνάψει σύμβαση ασφάλισης προκειμένου να καλύψει την ευθύνη του για ζημίες που ενδέχεται να προκληθούν σε τρίτους λόγω της χρήσης του οχήματος, και ειδικότερα για τις περιπτώσεις θανάτου, σωματικών βλαβών, βλάβης της υγείας, καταστροφής ή βλάβης της περιουσίας.

Άρθρο 27

(1) Η ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούται να αποζημιώνει τους φορείς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ασφάλισης υγείας, γήρατος ή αναπηρίας για την πραγματική ζημία που προκλήθηκε κατά το μέτρο της ευθύνης του ασφαλισμένου της και εντός των ορίων που έχουν συμφωνηθεί στη σύμβαση ασφάλισης.

(2) Ως πραγματική ζημία κατά την έννοια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου νοούνται τα έξοδα υγειονομικής περίθαλψης και τα λοιπά αναγκαία έξοδα σύμφωνα με τις διατάξεις περί ασφάλισης υγείας, καθώς και το αναλογούν ποσοστό της σύνταξης του ζημιωθέντος ή των μελών της οικογένειάς του.

- 13 Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης υγείας) (*Narodne novine* αριθ. 80/13 και 137/13), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο του ζημιολογικού γεγονότος και κατά τον χρόνο έναρξης της κύριας δίκης

Άρθρο 36

(1) Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται, στο πλαίσιο της υποχρεωτικής ασφάλισης υγείας:

1. παροχές για την περίοδο προσωρινής ανικανότητάς τους για εργασία ή κωλύματος στην εργασία λόγω της λήψης υγειονομικής περίθαλψης ή άλλων περιστάσεων που ορίζονται στο άρθρο 39 του παρόντος νόμου (στο εξής: παροχές).

Artykuł 39

Ο ασφαλισμένος δικαιούται παροχές σε σχέση με την υγειονομική περίθαλψη που λαμβάνει μέσω της υποχρεωτικής ασφάλισης ή με άλλες περιστάσεις που ορίζονται στον παρόντα νόμο, εφόσον:

1. είναι προσωρινά ανίκανος για εργασία λόγω ασθένειας ή τραυματισμού, ή έχει εισαχθεί σε νοσηλευτικό ίδρυμα με σκοπό τη νοσηλεία του ή τη διενέργεια εξετάσεων (...)

Άρθρο 40

Οι παροχές σε σχέση με τη λήψη υγειονομικής περίθαλψης σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφοι 1 και 2, του παρόντος νόμου, καταβάλλονται στον ασφαλισμένο εξ ιδίων πόρων από:

1. τον εργοδότη, είτε αυτός είναι φυσικό είτε νομικό πρόσωπο, για τις πρώτες 42 ημέρες της προσωρινής ανικανότητάς του για εργασία καθώς και για όσο χρονικό διάστημα ο ασφαλισμένος εργάζεται σε τρίτη χώρα στην οποία τον έχει αποσπάσει ο εργοδότης ή απασχολείται ο ίδιος σε τρίτη χώρα (...).

Άρθρο 41

(...) (3) Από την 43η ή την όγδοη ημέρα προσωρινής ανικανότητας για εργασία, κατά περίπτωση, οι παροχές του άρθρου 39, παράγραφοι 1 και 2, του παρόντος νόμου, εξακολουθούν να υπολογίζονται και να καταβάλλονται από τον εργοδότη, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ωστόσο ο Οργανισμός² υποχρεούται να επιστρέψει τα καταβληθέντα ποσά των παροχών εντός 45 ημερών από την υποβολή αίτησης για την επιστροφή τους.

Άρθρο 136

(1) Ο Οργανισμός υποχρεούται να προβάλει την αξίωσή του για αποκατάσταση της ζημίας του από το πρόσωπο που προκάλεσε την ασθένεια, τον τραυματισμό ή τον θάνατο του ασφαλισμένου.

(2) Ο εργοδότης, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ευθύνεται για τη ζημία που προξενείται στο Ίδρυμα στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 από εργαζόμενο του κατά τη διάρκεια ή εξ αφορμής της εργασίας.

(3) Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2, ο Οργανισμός υποχρεούται να ζητήσει αποζημίωση και απευθείας από τον εργαζόμενο εφόσον η ζημία οφείλεται σε δόλο ή σε βαριά αμέλεια.

² Πρόκειται για τον Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje (κροατικό οργανισμό ασφάλισης υγείας) ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (νόμου περί υποχρεωτικής ασφάλισης υγείας), είναι αρμόδιος για την υποχρεωτική ασφάλιση υγείας στη Δημοκρατία της Κροατίας.

(4) Όταν ο Οργανισμός προβάλλει τις αξιώσεις του για αποζημίωση στρεφόμενος τόσο κατά του εργοδότη, φυσικού ή νομικού προσώπου, όσο και κατά του εργαζομένου, αυτοί ευθύνονται αλληλέγγυα και εις ολόκληρον.

Άρθρο 140

Στις περιπτώσεις του άρθρου 136 του παρόντος νόμου, Ο Οργανισμός υποχρεούται να επιδιώξει την αποκατάσταση της ζημίας του και απευθείας από τον ασφαλιστή στον οποίο τα υπόχρεα πρόσωπα είναι ασφαλισμένα για την ευθύνη τους για ζημίες που προκαλούνται σε τρίτους, σύμφωνα με τις διατάξεις περί υποχρεωτικής ασφάλισης κατά του συγκεκριμένου κινδύνου.

Άρθρο 142

Ο Οργανισμός υποχρεούται να προβάλει τις αξιώσεις του για αποζημίωση στις περιπτώσεις που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η ζημία του επήλθε ως αποτέλεσμα της καταβολής παροχών τις οποίες ο ασφαλισμένος δικαιούται να λάβει από το ταμείο του συστήματος υποχρεωτικής ασφάλισης υγείας, δηλαδή του Δημοσίου.

Άρθρο 143

Η αποζημίωση την οποία δικαιούται να ζητήσει ο Οργανισμός στις περιπτώσεις των άρθρων 135, 136 και 138 έως 142 του παρόντος νόμου περιλαμβάνει τις δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης και άλλων υπηρεσιών και τα ποσά των χρηματικών ή μη παροχών που καταβάλλονται από τον Οργανισμό.

- 14 Η θέση ότι ούτε ο εργοδότης ούτε ο ασφαλιστής της εργοδοτικής ευθύνης του έχουν δικαίωμα να αποζημιωθούν για τις παροχές που κατέβαλαν λόγω της προσωρινής ανικανότητας του εργαζομένου προς εργασία συνεπεία εργατικού ατυχήματος έχει υιοθετηθεί ρητώς στην τρέχουσα νομολογία του *Vrhovni sud Republike Hrvatske* (Ανώτατου Δικαστηρίου της Δημοκρατίας της Κροατίας). Επισυνάπτεται, συναφώς, στην παρούσα αίτηση η απόφαση [...] της 18ης Μαρτίου 2014. Από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι οι εργοδότες δεν δικαιούνται να ζητήσουν από τον υπόχρεο ή τον ασφαλιστή του αποζημίωση για τις παροχές που κατέβαλαν στον εργαζομένο τους κατά την περίοδο ανικανότητάς του προς εργασία η οποία επήλθε συνεπεία τραυματισμού. Τέτοιο δικαίωμα δεν τους αναγνωρίζεται ούτε σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας. Επιπλέον, τέτοιο δικαίωμα δεν παρέχεται ούτε στον ασφαλιστή του εργοδότη, παρά τη νομοθετημένη υποχρέωση του τελευταίου να ασφαλίζεται για την ευθύνη του από εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες των εργαζομένων του.
- 15 Το σχετικό απόσπασμα της παραπάνω απόφασης έχει ως εξής:

«Ο εργοδότης ο οποίος, κατ' εφαρμογήν των παραπάνω διατάξεων, καταβάλλει στον εργαζομένο του παροχές για το χρονικό διάστημα της απουσίας του από την εργασία λόγω εργατικού ατυχήματος που προκλήθηκε από τρίτο (τον υπαίτιο της

ζημίας), δεν είναι, σύμφωνα με τις γενικές αρχές της αποζημιωτικής ευθύνης, υποκείμενο της έννομης σχέσης ευθύνης για τη ζημία που προκαλείται από τον τραυματισμό του εργαζομένου, αφού η συμπεριφορά που προκάλεσε τη ζημία δεν στρεφόταν εναντίον αυτού. Στις περιπτώσεις όπου η ζημιολόγος συμπεριφορά στρεφόταν εναντίον ορισμένου προσώπου, αλλά τα αποτελέσματά της έθιξαν και άλλο πρόσωπο, το τελευταίο αυτό πρόσωπο δύναται να ζητήσει αποζημίωση μόνο εφόσον τούτο προβλέπεται ρητώς στον νόμο.

Καταβάλλοντας στον εργαζόμενο του παροχές για την περίοδο της απουσίας του από την εργασία συνεπεία εργατικού ατυχήματος, το πρωτοδίκως ενάγον, ως ασφαλισμένος εργοδότης, εκπλήρωσε την προβλεπόμενη στα άρθρα 51 και 26 του Zakon o zdravstvenom osiguranju (νόμου περί ασφάλισης υγείας) υποχρέωσή του.

Από καμία διάταξη του Zakon o zdravstvenom osiguranju (νόμου περί ασφάλισης υγείας) δεν προκύπτει όμως ότι ο εργοδότης που κατέβαλε στον εργαζόμενο του παροχές εργατικού ατυχήματος μπορεί να στραφεί αναγωγικά εναντίον του προσώπου που ευθύνεται για την επελευθέρωση ζημία, δικαίωμα το οποίο, αντιθέτως, αναγνωρίζεται ρητώς στον Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje (κροατικό οργανισμό ασφάλισης υγείας)» με το άρθρο 85, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου.

V. Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 16 Συνεπώς, εφόσον η κροατική νομοθεσία δεν προβλέπει δικαίωμα αποζημίωσης για την έμμεση ζημία την οποία υφίσταται ο εργοδότης που καταβάλλει στον εργαζόμενο του παροχές για την περίοδο ανικανότητάς του προς εργασία, τίθεται το ερώτημα αν ο Γερμανός εργοδότης μπορεί, στηριζόμενος στο άρθρο 85, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του εργαζομένου του ή ακόμη και να προβάλλει ίδια αξίωση για αποζημίωση κατά του τρίτου ευθυνόμενου, εν προκειμένω του ασφαλιστή του προσώπου που είναι υπαίτιος για την επέλευση και τις συνέπειες του ζημιολόγου γεγονότος.
- 17 Το Δικαστήριο ερμήνευσε το άρθρο 93, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, το οποίο έχει το ίδιο περιεχόμενο με το άρθρο 85, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, στις δύο αποφάσεις του επί των υποθέσεων C-397/96 και C-428/92, ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι οι αποφάσεις αυτές δεν απαντούν στο ερώτημα αν αναγνωρίζονται αναγωγικά δικαιώματα στον εργοδότη ως υπεύθυνο φορέα για την καταβολή παροχών κοινωνικής ασφάλισης σε περίπτωση που αυτός δεν θα μπορούσε, ως ζημιωθής, να ζητήσει αποζημίωση στο κράτος μέλος όπου συνέβη το ζημιολόγο γεγονός, καθότι το εθνικό του δίκαιο δεν προβλέπει σχετική νόμιμη ή βάση.
- 18 Ενώπιον του Δικαστηρίου εκκρεμεί επί του παρόντος η υπόθεση C-7/24, στην οποία δανικό δικαστήριο υπέβαλε αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ζητώντας την ερμηνεία του άρθρου 85, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004. Από το περιεχόμενο της εν λόγω αίτησης, η οποία έχει δημοσιευθεί με τη μορφή

εγγράφου εργασίας, προκύπτει ότι το αντικείμενο της κύριας δίκης στην υπόθεση εκείνη προσομοιάζει το αντικείμενο της υπό κρίση υπόθεσης. Ειδοποιός διαφορά μεταξύ των δύο υποθέσεων είναι το γεγονός ότι στην υπόθεση εκείνη οι ενάγουσες είναι γερμανικές επιχειρήσεις ασφάλισης συντάξεων δημοσίου δικαίου (υπόχρεοι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης), ενώ στην υπόθεση ενώπιον του αιτούντος κροατικού δικαστηρίου, το ενάγον είναι εργοδότης του ζημιωθέντος. Εναγομένη είναι, σε αντιστοιχία με την υπό κρίση υπόθεση, δανική ασφαλιστική επιχείρηση αστικής ευθύνης. Επιπλέον, και στην υπόθεση εκείνη τίθεται το ερώτημα κατά πόσον οι ουσιαστικοί κανόνες του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο επήλθε η ζημία μπορούν να περιορίσουν το δικαίωμα αναγωγής του υπόχρεου φορέα κοινωνικής ασφάλισης στην περίπτωση που οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης, η απόδοση των οποίων ζητείται, δεν ταυτίζονται ή τουλάχιστον δεν είναι αντίστοιχης φύσης με την απαίτηση που θα μπορούσε να αποδοθεί στον ζημιωθέντα βάσει των εν λόγω ουσιαστικών κανόνων (σημείο 58 της αίτησης προδικαστικής απόφασης στην υπόθεση C-7/24).

VI. Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (εμπορικό εφετείο της Δημοκρατίας της Κροατίας), ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο στην υπό κρίση υπόθεση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 19, παράγραφος 3, στοιχείο β', της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαπιστώνει ότι υπάρχει ανάγκη να υποβληθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 85, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, την έννοια ότι εργοδότης ο οποίος, ως υπεύθυνος φορέας για τη χορήγηση παροχών κοινωνικής ασφάλισης, κατέβαλε παροχές ασθένειας λόγω ζημίας που εργαζόμενός του υπέστη από γεγονότα τα οποία έλαβαν χώρα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, μπορεί να στραφεί αναγωγικά κατά του τρίτου προσώπου που ευθύνεται σε αποζημίωση ή του ασφαλιστή της αστικής ευθύνης του τελευταίου μόνον εφόσον το δίκαιο του κράτους μέλος όπου επήλθε η ζημία παρέχει νόμιμη βάση για το σχετικό αναγωγικό δικαίωμα;

Ζάγκρεμπ, 3 Απριλίου 2024

[...]

Προσαρτώμενα:

- αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης, της έφεσης και συναφών εγγράφων από τον φάκελο της υπόθεσης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου

- αντίγραφο της απόφασης Rev-x 1048/13-2 της 18ης Μαρτίου 2014.

[...]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ